

Dosarul nr. 3-103/23
2-23086743-02-3-16062023

Î N C H E I E R E

10 iulie 2023

mun.

Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al
Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Veronica Negru

Judecători

Ecaterina Palanciuc și Ina Dutca

examinând fără citarea părților, din oficiu, chestiunea cu privire la
admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către ***** împotriva
Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea actului administrativ

c o n s t a t ă :

1. La data de 16 iunie 2023, reclamantul ***** a depus la Curtea de Apel Chișinău acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea actului administrativ.
2. Cere reclamantul ***** anularea totală a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor ***** din ***** privind încetarea concursului demarat pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale ca fiind ilegală și impunerea la acțiune a Consiliului Superior al Procurorilor de a organiza continuarea desfășurării concursului public, inițiat în baza hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor ***** din ***** ”Cu privire la încetarea concursului demarat pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale”, conform ordinii și prevederilor legale stabilite.
3. Concomitent cu acțiunea depusă, ***** a solicitat suspendarea executării Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor ***** din *****.
4. Fiind notificat despre acțiunea depusă de ***** , pârâtul Consiliul Superior al Procurorilor, prin referința depusă la 05 iulie 2023, a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă, în temeiul art.207 alin.(2) lit. d), e) și f) Cod administrativ, or, după cum rezultă din prevederile art. 10 alin. (1) Cod administrativ, hotărârea contestată la caz nu întrunește elementele obligatorii ale actului administrativ, și totodată, nu a fost probată încălcarea unui drept al reclamantului prin prisma art. 17 Cod administrativ.
5. În motivarea poziției sale, pârâtul a indicat că, din nomele legale ce prevăd suspendarea executării actelor administrative contestate, rezultă că, instituția

suspendării executării actului administrativ se aplică doar în privința actelor administrative individuale, nu și în privința operațiunilor administrative, suspendarea executării operațiunilor administrative fiind exceptată prin lege.

6. Menționează că, obiect al cererii în contencios administrativ, înaintată de *****, constituie hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.***** din *****, care la caz, nu constituie act administrativ individual în sensul art.10 Cod administrativ, ci reprezintă operațiune administrativă în sensul art.15 Cod administrativ, care de sine stătător nu produce ca atare efecte juridice, iar etapa emiterii/adoptării hotărârii, se realizează în cadrul ședinței deliberative, prin mecanismul votului, această etapă fiind guvernată de importante momente procedurale, cum este cvorumul, dezbateră, deliberarea și votarea.
7. Indică că, în baza acestor argumente și reieșind din normele legale ce reglementează activitatea Consiliului Superior al Procurorilor, rezultă că, autoritatea publică în prezența întrunirii condițiilor prevăzute de normele de drept materiale, deține dreptul discreționar privind inițierea/încetarea concursului demarat, fiecare membru al Consiliului votând conform propriei convingeri, formate în baza materialelor, analizelor personale, raportate la actele normative relevante.
8. Totodată, învederează că, acțiunea în cauză a fost depusă cu omiterea nejustificată a termenului de prescripție.
9. Prin urmare, cu referire la prevederile art.207 alin.(2) lit. d), e) și f) Cod Administrativ consideră că, acțiunea depusă urmează a fi declarată inadmisibilă.
10. Studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră că, acțiunea înaintată de *****, urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.
11. În corespundere cu reglementările legale statuate la art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale *Consiliului Superior al Procurorilor*, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.
12. Art.192 alin.(1) Cod administrativ prevede că, pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la Curțile de Apel și la Curtea Supremă de Justiție se instituie complete și/sau colegii specializate de judecători.
13. Potrivit art. 193 alin. (2) Cod administrativ, Curțile de apel, atât ca instanță de fond, cât și ca instanță de apel sau recurs, soluționează acțiunile în contencios administrativ în complete formate din 3 judecători.
14. În conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) și (2) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de

contencios administrativ. Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

15. Art.3 Cod administrativ indică expres că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.
16. În corespundere cu prevederile art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.
17. Potrivit art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sânt părți ale procedurii administrative.
18. În corespundere cu norma juridică statuată la art.10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.
19. În baza art.11 Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

20. Conform art.15 Cod administrativ, *operațiunile administrative* sânt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.
21. În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, *drept vătămat* este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
22. Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.
23. În temeiul art. 22 Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.
24. În conformitate cu art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.
25. În concordanță cu art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. Acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.
26. Prin prisma art. 206, Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin.(1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

27. Totodată, Colegiul remarcă că, în corespundere cu art.207 alin.(1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; *e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17*; f) nu sânt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.
28. Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, instanța de judecată conchide că, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public
29. Colegiul menționează în acest sens că, noțiunea de „act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât și în Rezoluția (77) Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la data de 28.09.1997.
30. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplini în cadrul exercitării unei funcții judiciare.
31. Actele pregătitoare sau operațiunile administrative și tehnico-materiale stau la baza emiterii actului administrativ și nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele.

32. Colegiul reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
33. În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ atestă din actele cauzei următoarea stare de fapt.
34. Prin Hotărârea nr. 1-248/22 din 10.11.2022, Consiliul Superior al Procurorilor a inițiat concursul pentru selectarea candidatului la funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, fiind stabilit termenul limită de până la 10.01.2023.
35. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-10/23 din 16.01.2023, s-a constituit Comisia specială de preselecție a candidaților la funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.
36. Potrivit procesului-verbal al ședinței speciale din 01.02.2023, s-a luat cunoștință despre renunțul de către ***** la calitatea de membri ai comisiei în cauză, precum și despre retragerea din concurs a candidatului *****, candidații rămași fiind anunțați despre imposibilitatea continuării concursului pentru suplinirea funcției de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, iar după încheierea ședinței comisiei speciale, prin intermediul poștei electronice, dl ***** a informat despre renunțul la calitatea de membru al comisiei enunțate supra.
37. În circumstanțele descrise supra, a fost emisă Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. ***** din *****, prin care s-a dispus încetarea concursului demarat pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.
38. Invocând ilegalitatea actului enunțat, ***** a înaintat prezenta acțiune în contencios administrativ, obiectul examinării reprezentând anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor ***** din *****, enunțată supra și obligarea la acțiune a Consiliului Superior al Magistraturii de a organiza continuarea desfășurării concursului public, inițiat în baza hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor ***** din ***** ”Cu privire la încetarea concursului demarat pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale”, conform ordinii și prevederilor legale stabilite.
39. Colegiul punctează că, în corespundere cu art.172 alin.(1) Cod administrativ, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile.
40. În conformitate cu art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant

instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

41. Din dispozițiile legale enunțate se desprind temeiurile de admisibilitate a cererii de suspendare a executării actului administrativ individual, și anume: 1) prezența unui act administrativ individual defavorabil comunicat destinatarului; 2) depunerea unei cereri de suspendare în forma scrisă; 3) competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; 4) iar în cazul contestării actului administrativ cu cererea prealabilă, autoritatea publică competentă cu soluționarea acesteia a refuzat cererea de suspendare sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul prevăzut de lege.
42. Relaționând prevederile art.207 alin.(2) lit.e) și 214 alin.(1) Cod administrativ la circumstanțele de fapt relatate supra, instanța de judecată atestă că, hotărârea contestată a cărei anulare se solicită, nu întrunește elementele obligatorii proprii actului administrativ, or, la caz, contrar prevederilor imperative din art.10 alin.(1), în cumul cu cerințele art.15 Cod administrativ, reclamantul ***** contestând un act care nu reprezintă altceva decât o operațiune administrativă, care nu poate constitui individual obiect al acțiunii în contencios administrativ, nu produce efecte juridice.
43. Privită din acest punct de vedere, în coroborare cu art.207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ, în accepțiunea Colegiului, acțiunea formulată este vădit inadmisibilă, or, la caz, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă preparatorie, a unui drept în sensul art.17, din același cod, devreme ce actul contestat constituie o operațiune administrativă și nu constituie act administrativ, care prin prisma prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ este exceptată prin lege, în sensul în care instituția suspendării executării actului administrativ se aplică doar în privința actelor administrative individuale, nu și operațiunilor administrative.
44. Corespunzător, Completul de judecată notează că, activitatea autorităților administrației publice se realizează prin două categorii de forme, una producătoare de efecte juridice - actele administrative, contractele administrative și alta ne producătoare de efecte juridice proprii - operațiunile administrative.
45. Operațiunile administrative prezintă un instrument, sau cale premergătoare pentru emiterea, executarea și controlul executării actelor administrative. De esența operațiunilor administrative ține faptul că, acestea de sine stătător nu sunt producătoare de efecte juridice.

46. În esență, o operațiune administrativă complexă reprezintă un lanț de acte juridice și operațiuni material-tehnice, provenind de la autorități administrative diverse, acte care se intercondiționează și își justifică reciproc eficacitatea. Acestea din urma se caracterizează prin aceea că nu produc efecte juridice. Fie că sânt anterioare actului administrativ final, având denumirea de avize, rapoarte, propuneri, acorduri etc., ori ulterioare acestuia – aprobări, confirmări sau operațiuni de divulgare a conținutului actului (publicare, respectiv comunicare), acestea sunt simple elemente de procedură antrenate în construirea actului final. Consecința acestei constatări este aceea că, principal, controlul contencios asupra operațiunilor administrative este exclus dacă acestea sunt atacate în instanță în mod independent, cu excepția actelor pregătitoare – operațiunile administrative anterioare emiterii actului final – a căror legalitate poate fi verificată de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anularea actului final.
47. Constatările enunțate și descrise supra, denotă faptul că, reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă, or, hotărârea nr.***** din *****, prin care s-a încetat concursul demarat pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a cărei suspendare se solicită, constituie o operațiune administrativă, fiind susceptibilă contestării doar concomitent cu actul administrativ care poate fi adoptat ulterior, premisă ce nu poate fi supusă controlului de legalitate prin prisma contenciosului administrativ.
48. În sensul celor relatate, instanța desprinde convingerea că, în sensul condițiilor prevăzute de lege ce urmează a fi întrunite de către un act juridic administrativ pentru a produce efecte juridice, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-36/23 din ***** reprezintă o manifestare a activității autorității publice conform competenței, care constituie o etapă a procedurii administrative îndreptate spre pregătirea emiterii unui act administrativ final.
49. Întru susținerea acestei opinii, Colegiul invocă și jurisprudența CtEDO și anume că, dreptul de acces la justiție poate fi restricționat de către statele membre ale Consiliului Europei, însă limitările aduse acestui drept trebuind să respecte câteva principii cum ar fi: un raport rezonabil între scopul urmărit și mijloacele alese, scopul urmărit trebuie să fie legitim și să nu afecteze substanța dreptului. Astfel, contenciosul administrativ instituit de Codul Administrativ nu este un contencios obiectiv de legalitate, dar subiectiv, implicând apărare unui drept subiectiv propriu. Așadar, un act administrativ poate fi anulat numai dacă și sub condiția de a se dovedi că a produs reclamantului o vătămare într-un drept ori într-un interes legitim, potrivit art. 17 Cod administrativ, care consacră contenciosul subiectiv.
50. În această ordine de idei, în accepțiunea Colegiului, starea de lucruri din prezenta speță nu este de natură să aducă atingere dreptului reclamantului de acces liber la justiție, garantat de art.20 din Constituție și nici dreptului la un proces echitabil, ocrotit de art.6 CEDO.

51. Prin urmare, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ înaintată de către *****, nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de judecată nu va purcede la examinarea și soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acțiunea acestuia, or, chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.
52. În contextul celor supra-elucidate, completul specializat, concluzionează că, acțiunea înaintată de ***** împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire anularea hotărârii nr.***** din *****, nu corespunde exigențelor de admisibilitate, motiv din care, urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ.
53. În conformitate cu prevederile art. 10, 15, 17, 39, 189, 207 alin.(1) și alin. (2) lit. e), art.230 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

d i s p u n e :

Se declară inadmisibilă acțiunea înaintată de ***** privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. nr.***** din ***** cu privire la încetarea concursului demarat pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale și obligarea la acțiune a Consiliului Superior al Magistraturii de a organiza continuarea desfășurării concursului public, inițiat în baza hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor ***** din ***** ”Cu privire la încetarea concursului demarat pentru funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale”, conform ordinii și prevederilor legale stabilite.

Se explică lui *****, că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile de la notificarea ei, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

Veronica Negru

Ecaterina Palanciuc

Ina Dutca

